

М.В.Гоголь

"Шинель"

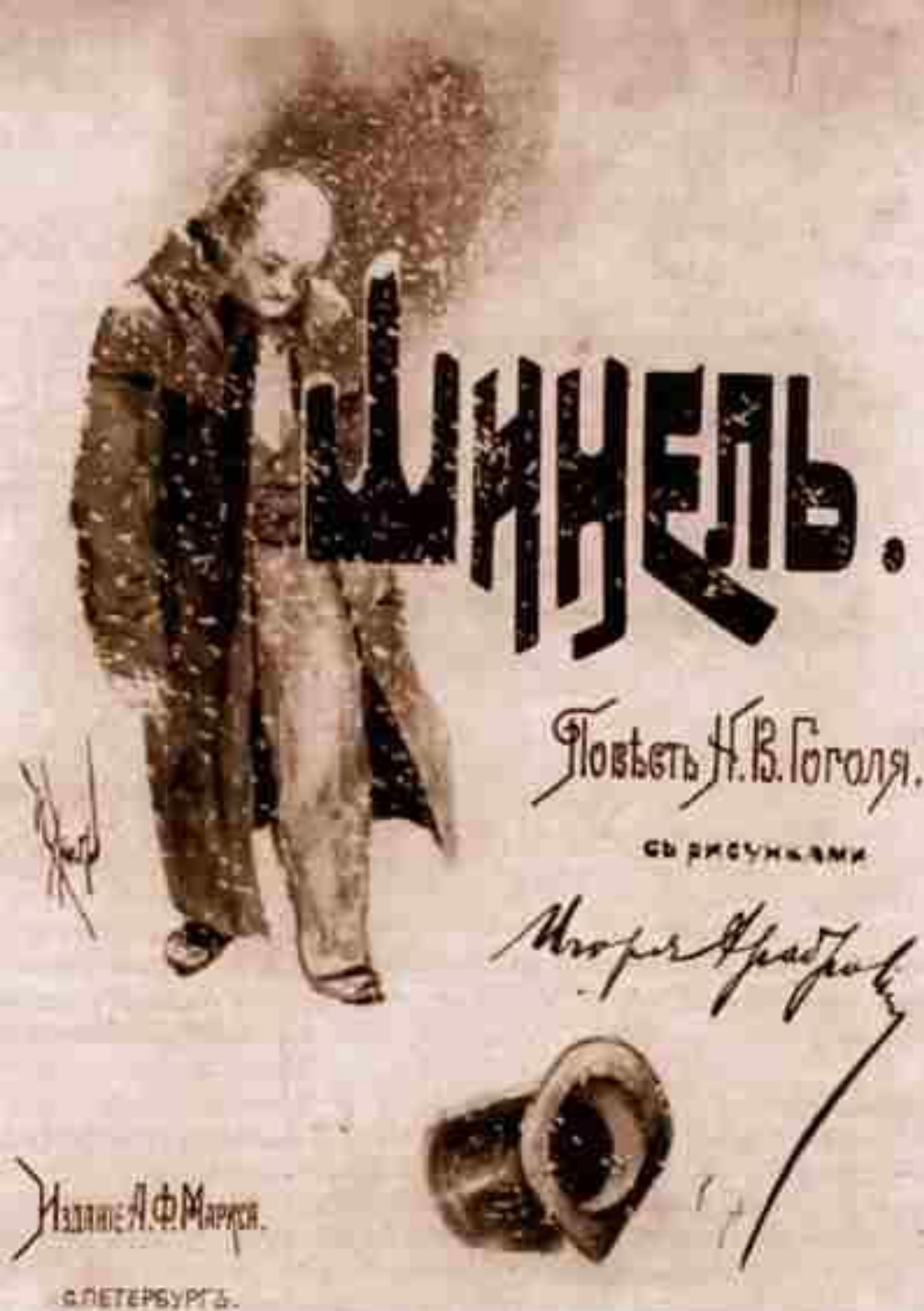

Бойко І.
М.

Для 9
кл.

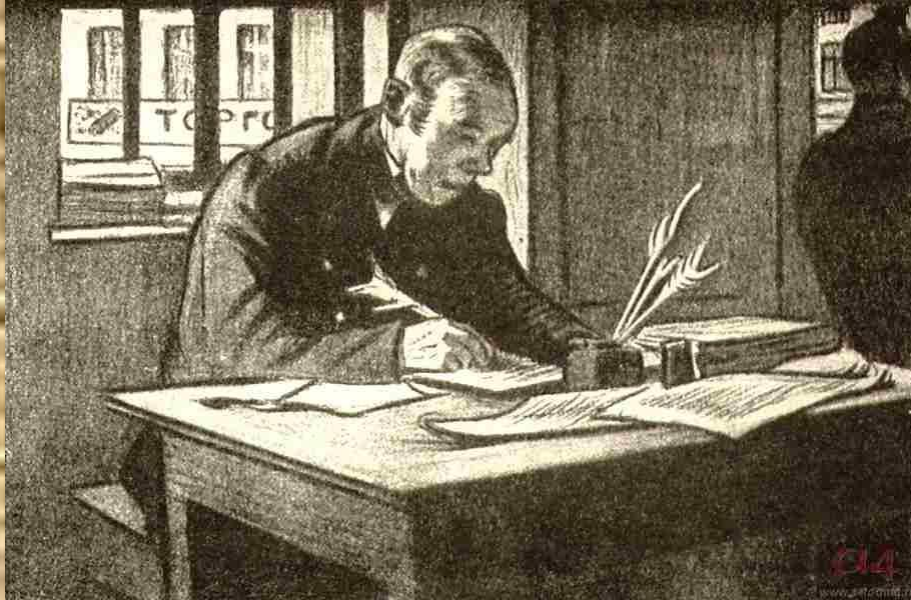
- Події відбуваються в Петербурзі, на його околиці, в бідному кварталі

Головного героя звали Акакій Акакійович Башмачкін. Коли він народився, почали вибирати ім'я з календаря: Мокій, Сосій, Хоздазат або ще Трифілій, Дула, Варахасій. Мати тоді вирішила, нехай його звуть як і батька – Акакієм.

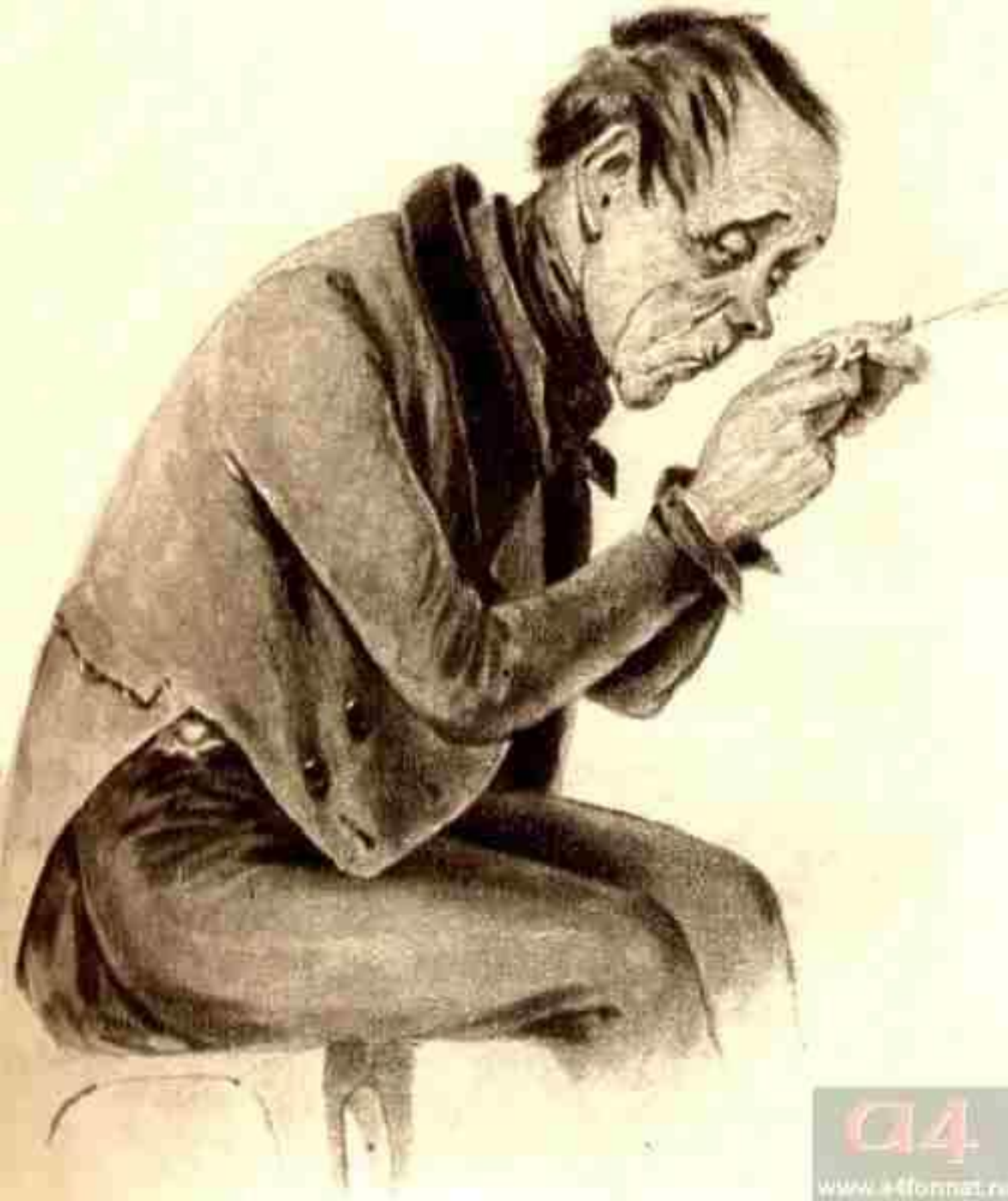

Служив він у департаменті титулярним радником (т.т. чиновником 14, найнижчого, класу). Гоголь пише: "Він, видно, так і народився на світ вже зовсім готовим, у мундирі та голомозим". (с.321)

Інші чиновники постійно знущались з Акакія Акакійовича, "сипали на голову папірці, називаючи це снігом. Але жодного слова не відповідав Акакій Акакійович, ніби й нікого не було перед ним. Тільки якщо вже занадто допікали йому, штовхали під руку, заважаючи займатись справою, він вимовляв: "Облиште мене, для чого ви мене кривдите?"(с.322)

Один юнак після цих забав відчув такий сором, що йому все життя ввижався тихий чиновник, а в його словах чулось: "Я брат твій"

Акакій Акакійович
служить старанно, із
задоволенням. Він
перепишує папери.
Деякі літери були у
нього улюбленими,
їх він писав з
особливим
захоплення.

Але ні до чого, крім
перепишування, він
виявився не
здатним...

Свого житла він не мав, знімав кімнату у старенької бабці. У вільний від роботи час Акакій Акакійович не шукав ніяких розваг. Прийшовши додому, він теж переписував папери, іноді по роботі, іноді для власного задоволення...

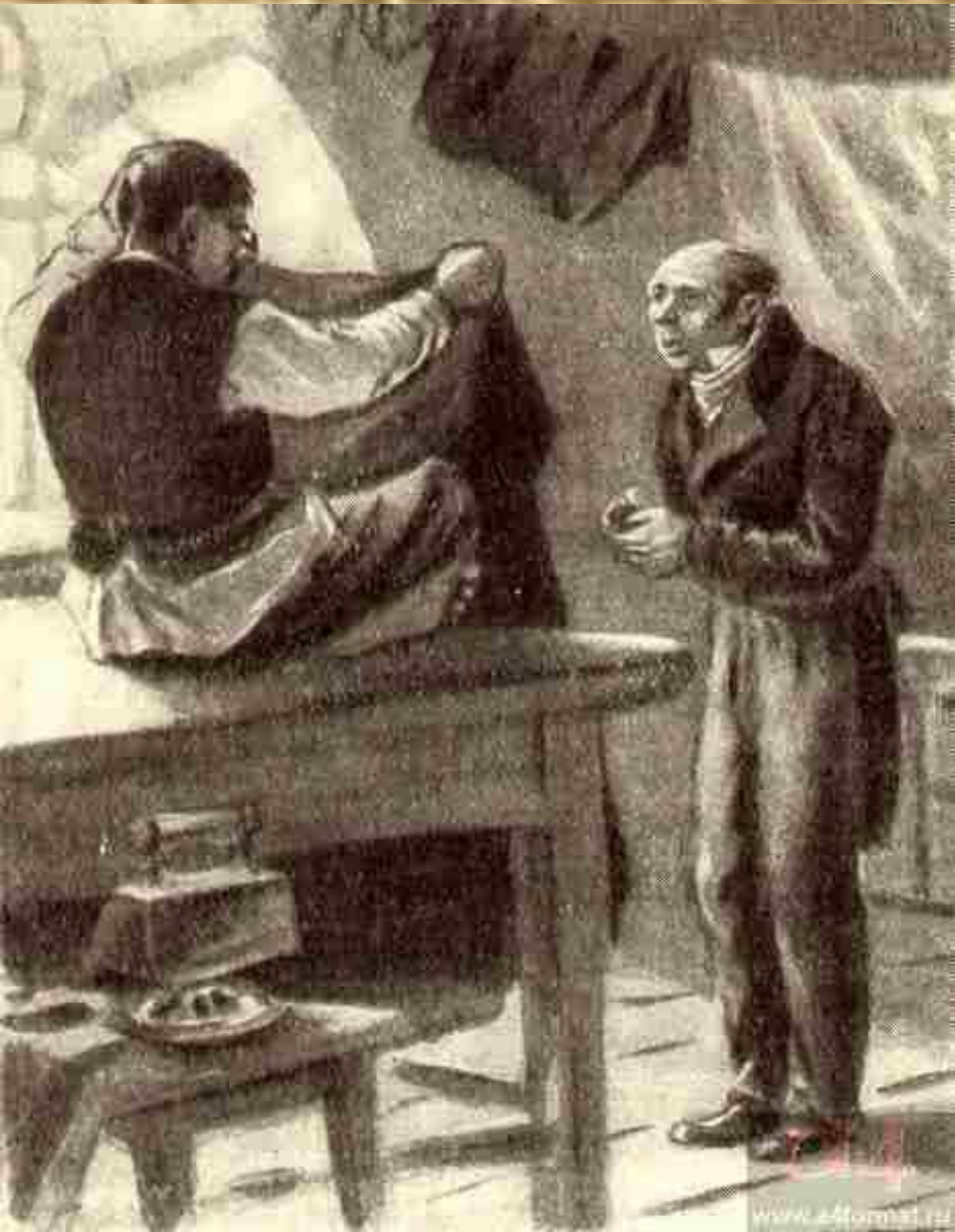

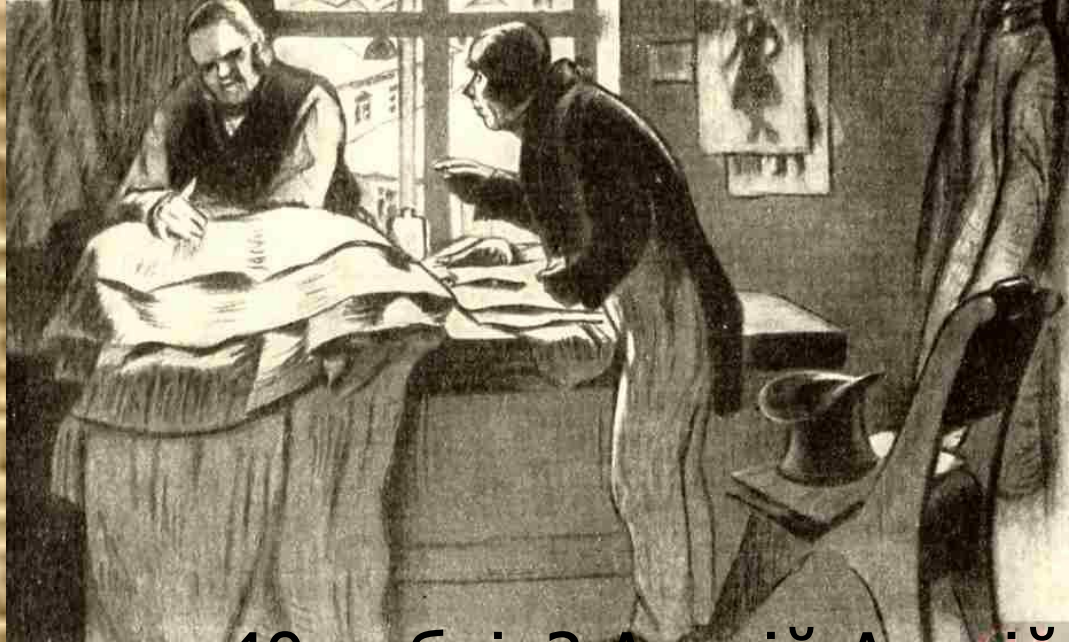
Отримував платні він 400 рублів на рік.

Так би мирно й пройшло все його життя, але одного разу він побачив, що його шинель на плечах протерлась. А кравець відмовився її ремонтувати, бо вона просто розпадається.

Довелось замислитись про пошиття нової шинелі. Кравець обіцяв пошити нову шинель за 80 рублів

Акакій Акакійович за все життя накопичив близько 40 рублів. "Акакій Акакійович взяв собі за правило з кожного рубля відкладати грош у невеличку скриньку, яку закривав на ключ. Через півроку він рахував мідні гроші та заміняв їх дрібним сріблом. Так впродовж багатьох років накопичилось у нього більш ніж 40 рублів" (с.331)

Де ж взяти ще 40 рублів? Акакій Акакійович вирішив економити на протязі хоча б одного року:

“припинити пити чай увечері, на засвічувати ввечері свічки, а якщо треба буде переписувати, йти в кімнату до хазайки і працювати при її свічці; йдучі по вулиці, сткпати якомога легше по камінню, щоб не витерлись завчасно підошви; рідше віддавати прати білизну, а щоб вона менше бруднилась, прийшовши додому скидати її та ходити в самому лише халаті.” (с.332)

Спочатку Акакію Акакійовичу було важко жити в такому режимі, але поступово він звик. І от на наступний рік кравець пошив йому шинель, навіть з коміром з хутра кішки.

Акакій Акакійович йшов в депертамент в святковому настрої. Всі службовці помітили, що у нього нова шинель. Вони кажуть, що обновку треба "обмити". Акакій Акакійович дуже знітився, почав казати, що це стара шинель... Один з чиновників сказав, що у нього іменини і запросив всіх після служби до себе

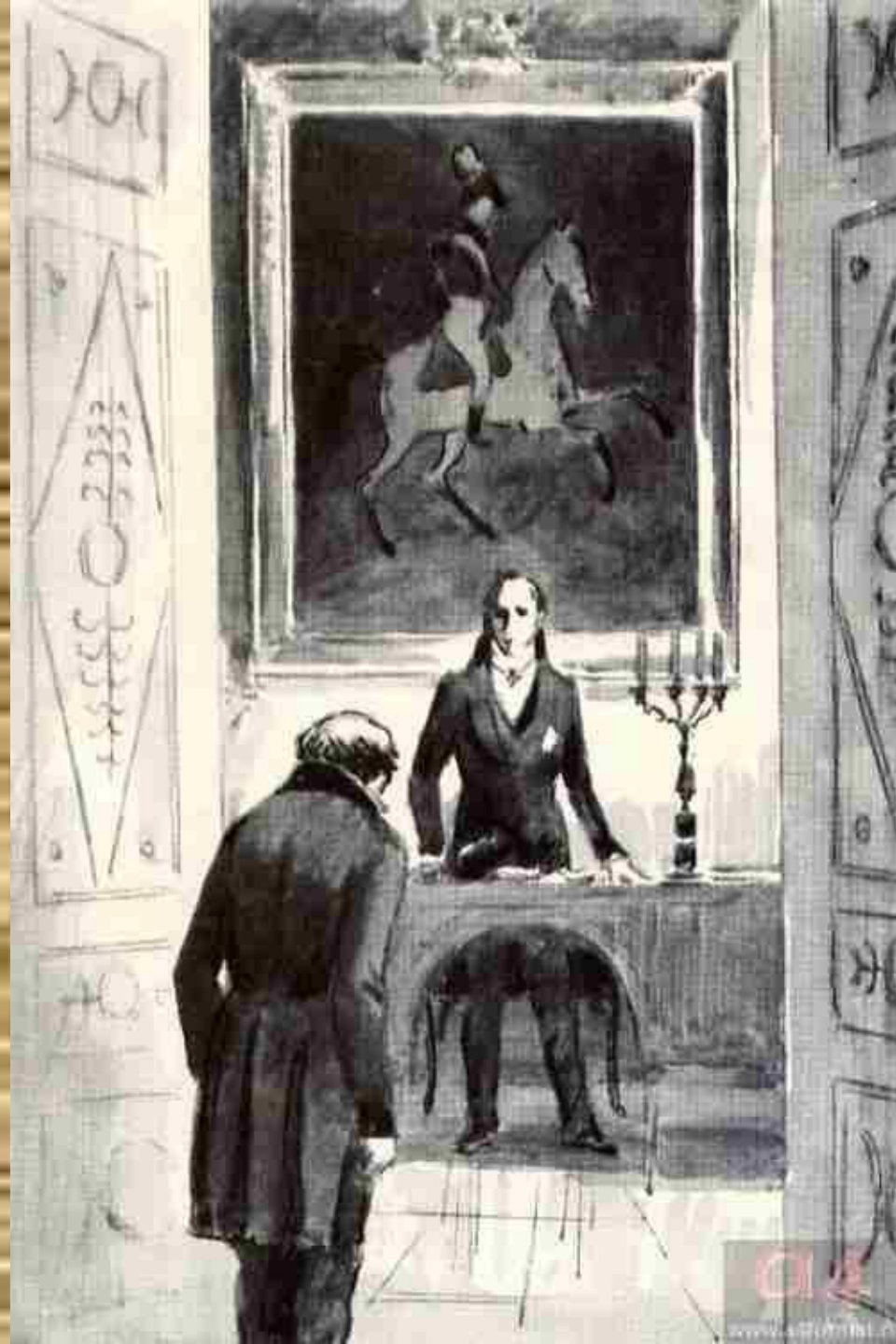
Акакій Акакійович прийшов в гості. Він раніше ніколи не бував на вечірках. Йому все здавалось дивним.

Пішов з гостини він раніше.

Коли він переходив темні мало освітлену площу, на нього напали грабіжники та зняли шинель.

Акакій Акакійович
намагався просити
допомоги у
будочника – марно.,
звертався до
частного пристава –
той теж не захотів
допомогти.

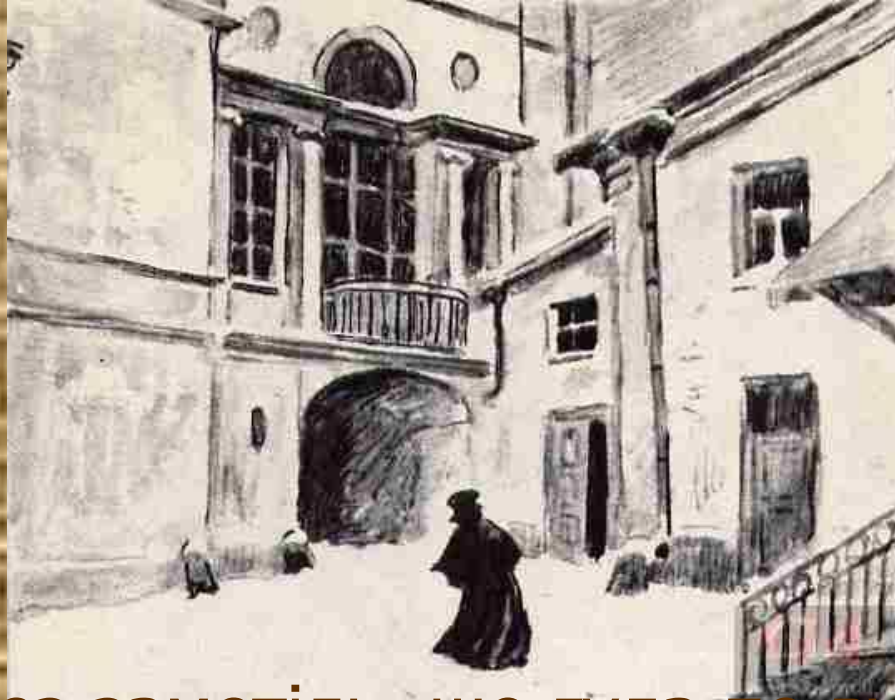

Тоді Акакію Акакійовичу порадили звернутись по допомогу до "значної особи" – високо посадовця.

"Значна особа" була дуже суворою. З нижчими чинами він розмовляв виключно так: "Як ви смієте? Чи знаєте ви, з ким розмовляєте? Чи розумієте ви, хто стоїть перед вами?" (с.341)

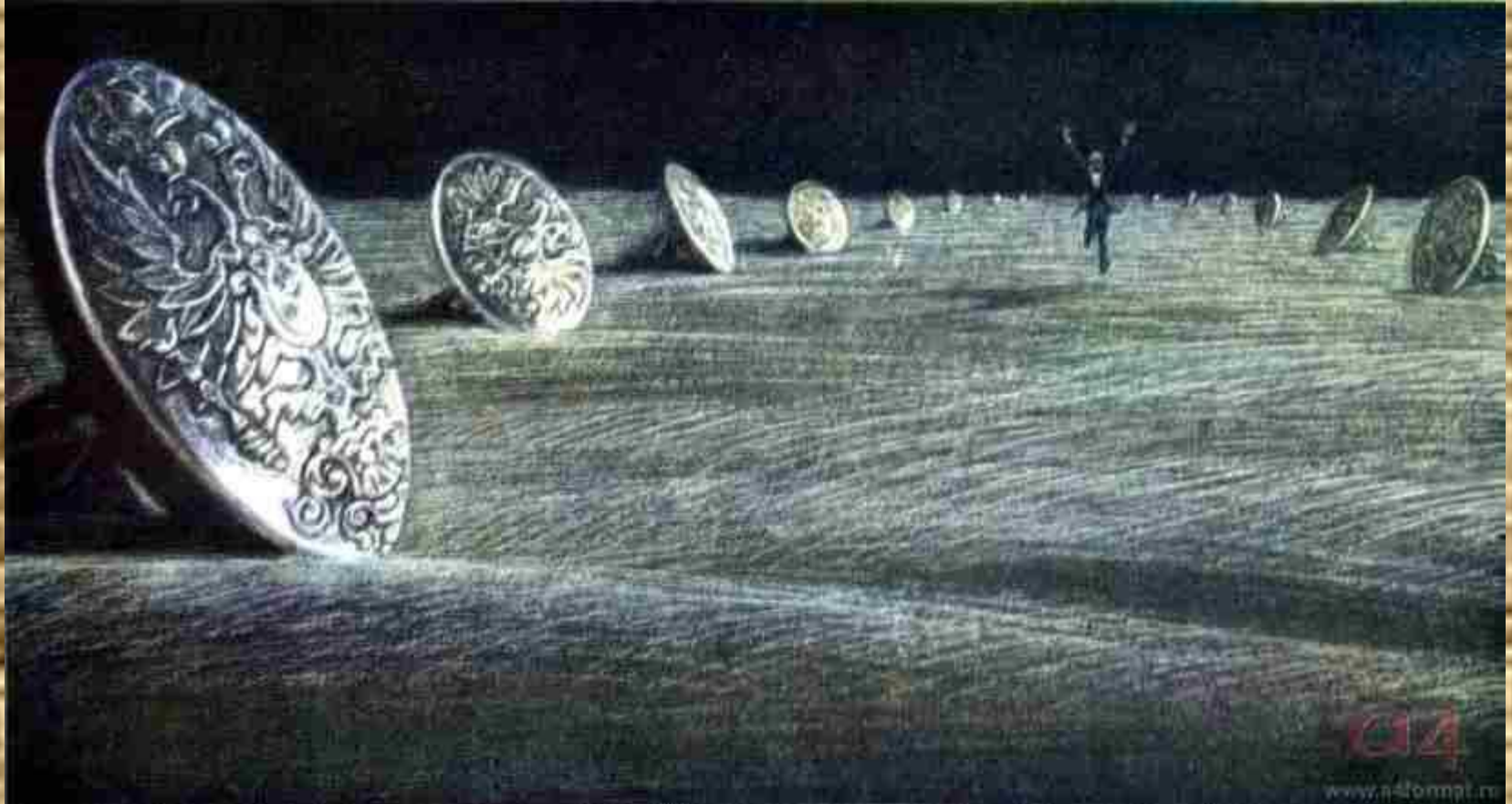
Високопосадовець
накричав на Акакія
Акакійовича, просто
так, щоб виявити
свою владу. "Як
зійшов він сходами,
як вийшов на
вулицю, нічого цього
вже й не памятав
Акакій Акакійович. За
все життя його ще
так не сварив
генерал, а тим
більше чужий
генерал" (с.344)

“Він йшов через заметіль, що гула по вулицях, відкривши рота, збиваючись з тротуарів; вітер, к це завжди буває в Петербурзі, дув на нього з усіх боків, з усіх провулків. Моментально надуло йому застуду, прийшовши додому, не міг він вимовити вже жодного слова; весь розпух й зліг. Такий сильний вплив може мати інколи крик начальника!”
(с.344)

І Башмачкін помер.
“І Петербург залишився
без Акакія Акакійовича,
ніби його ніколи й не
було. Зникла істота, яку
ніхто не захищав, якою
ніхто не цікавився, яка
нікому не було
дорога...” (с.345)

Але це ще не закінчення історії.

“Петербургом пронеслися чутки, що біля
Калинкиного мосту й позаду нього почав з'являтися
вночі мрець у вигляді чиновника й шукати
вкрадену шинель...” (с.346)

“Враз відчув значна особа, що його схопив хто́ дуже міцно за комір. Обернувшись, він побачив чоловіка, невеликого на зріст, в старому, поношеному віцмундирі, і не з жаху впізнав в ньому Акакія Акакійовича. [...]

– Ага, так ось ти нарешті! Нарешті я тебе, той, впіймав за комір! Саме твоя шинель мені й потрібна! Не потурбувався про мою, та ще й нагрімав – віддавай тепер свою!” (с.349)

9784896422634

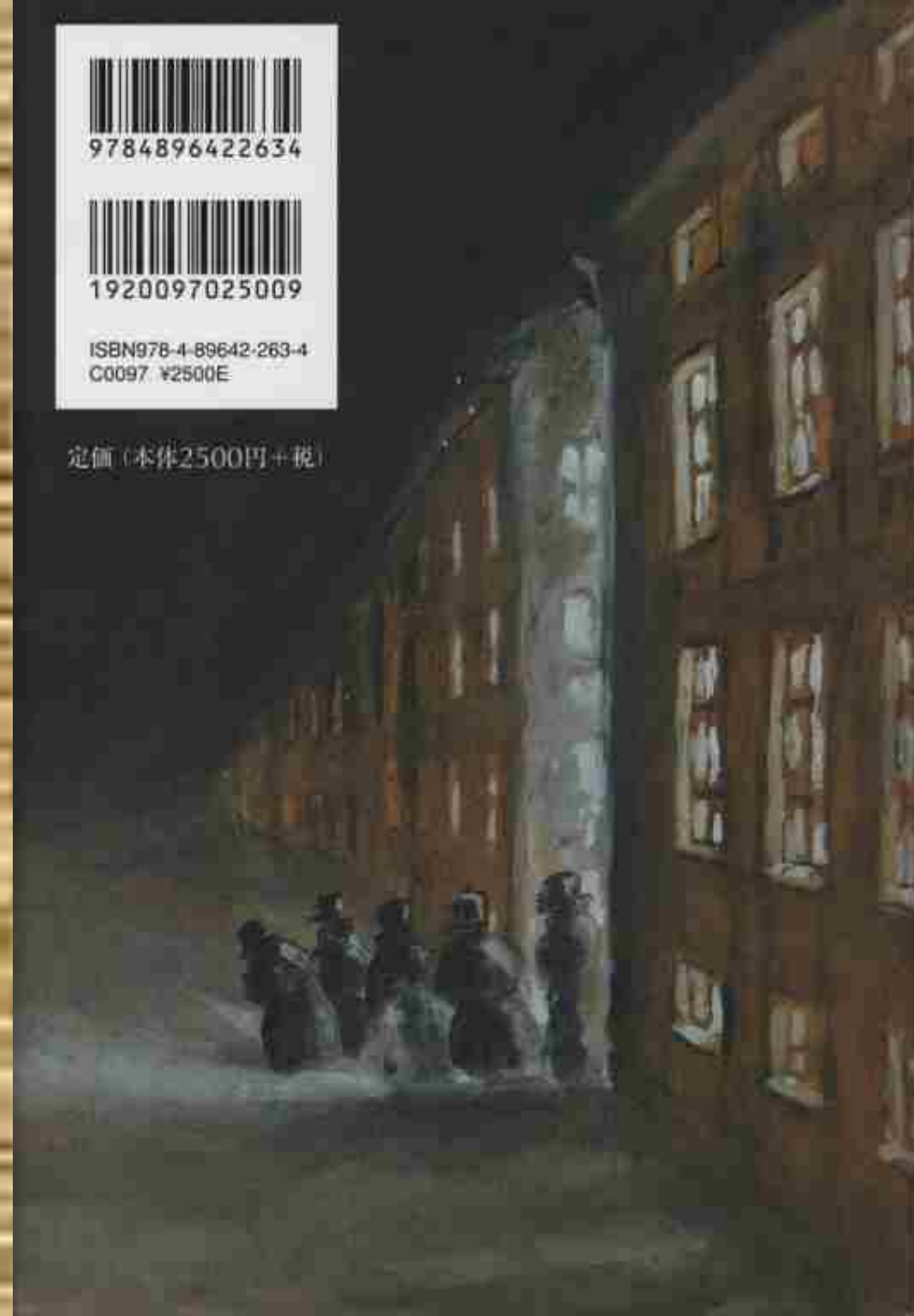

1920097025009

ISBN978-4-89642-263-4
C0097 ¥2500E

定価 (本体2500円+税)

З тих пір чиновник-
мрець перестав
з'являтись в Петербурзі...

Значення “Шинелі”

- Гоголь – письменник-гуманіст
- Він викликає співчуття читача до “маленької”, нікому не дорогої та не цікавої людини – дрібного чиновника Акакія Акакійовича Башмачкіна
- Ф.Достоевський: “Ми всі вийшли з “Шинелі” Гоголя”.

Проблематика твору

Визначити проблеми

- Свавільля влади
- Байдужість до "маленької людини"
- Жорстокість людей
- Кожна людина є особистість, її треба цінувати та поважати!

“Маленька людина”

- Вперше з'являється в творчості А.С. Пушкіна
 - “Станційний наглядач” – Самсон Вирін
- Продовжує цю традицію М.В.Гоголь
 - “Шинель” – Акакій Акакійович Башмачкін
- А за ним – Ф.М.Достоевський
 - “Бідні люди” – Макар Девушкін
 - “Злочин і кара” – Мармеладов
- ..

Література

- Ніколенко О., Столій І. Зарубіжна література. 9 клас. – Харків: Ранок, 2009
- Гоголь Н.В. Миргород. Портрет. Шинель. – Харьков: Прапор, 1975